

Б а б а Н е й к а. — Погледва я очудено. Че отъ гдѣ мога да имамъ пари? —

М а р а — Огъ гдѣ? — Е, азъ всѣ знамъ: отъ голѣмага нива останаха малко; отъ ланското вино ти прибра паритѣ

Б а б а Н е й к а. — Пъкъ много помнишъ, снахо! — Както смѣташъ, ще ме изкарашъ хеменъ паралийка! Боже, Господи!

М а р а — Азъ ти се моля, майко! Да не бѣше тѣй злѣ Борьо, азъ дума не бихъ ти казала

Б а б а Н е й к а. — Дивна жена си! Тѣ ви искать 5000: — е, мога ли намѣри толкова пари! Имамъ, каже! Колкото сж тѣ? За едно опѣло. Нѣколко желтички, пазя ги като очитѣ си Азъ не искамъ утрѣ като мигна да ме кѣлнете, че не съмъ оставила за попѣ пари. Само то нѣма да бжде! Смѣтате, много смѣтате! Ний старитѣ не сме като васъ. Слушамъ еднажъ, Боря: да умра, че на кучетата да ме хвърлятъ! За туй сте прокопсали!

М а р а — Не е за приказки, майко! Като ни стигне злото — неможемъ го върна. Не виждашъ ли, че Борьо е нетърпеливъ. Не намѣримъ ли пари, той ще се прѣсили. И какво ще излѣзе и за него, и за насъ подирѣ?

Б а б а Н е й к а — Става и тръгва да излиза.

М а р а. — Слушай, майко, помисли! Помисли сега, защото —

Мълчание. Чувать се стѣпки по стѣлбата.

М а р а — Ето тѣ слизатъ. И щомъ влѣзе, ще почне да работи. Азъ едвамъ го отдѣляхъ прѣди малко отъ работа!

Б а б а Н е й к а. — Излизайки. Азъ нѣмамъ пари! азъ негома!

V

М а р а. — Гледа ядосано подирѣ я. А. тѣй ли! Азъ ще те науча! Всичкитѣ ще взема!

VI

Мара, Йовка, Жельо и Борьо.

Ж е л ъ о. — Първо да си поставя батареята! Слага бутилка конякъ. Мара, дай чашки. Днесъ ще пиемъ всички! Азъ имамъ чашка!

Мълчание.